

Ah Çocuk Ah Sen İçimi Okuyorsun

– Kalb-i Bahar! · 13 Ocak 2016

AH ÇOCUK AH SEN İÇİMİ OKUYORSUN!

İçimdeki suskun çocuk;
rahatsız olup hüznümden,
dile geldi çığlık; çığlık,
hesap sordu; bana bu gün...

DEDİ; nedir ?...
senin halin,
sanki idamlık suçlusun,
çocuk aklım almıyor,
beni şaşırtıyorsun !...

Saklanbaç ta ebe misin ?
içinde sakladıklarını bile,
arıyor; arıyor, bulamıyorsun...

Körebe gibi ordan oraya;
neden ?... yalpalıyorsun,
tam yakalayacakken,
bahtışen talihini,
ansızın en başa dönüyorsun...

Yalnızlığı sevmiyorum diyorsun ya,
neden ? kendine karşı,
dikenlerini siper eden,
bir kırpı gibi, içine kapanıyorsun...

Bak etrafında ne çok ses var,
uzat elini,
orda uzak değil kalabalıklar;
susma ! konuşki, seni duysunlar...

Mahşer yeri gibi aklın,
samanlıkta iğne arıyorsun...

Eksiksiz insan yokki; bulamazsın...

Seveni; seveyim,
sevdiysem; sevileyim diyorsun...

Kim istemezki ?...

Ah çocuk !...
Yaralarım tuz basıp,
darma duman etme beni...

Yumruk kadar yüreğimin,
kocaman yürekli minik sahibi...

Ah çocuk sen varsın ya !...
Hep içimi; okuyorsun...
Gönül ipek kozasından,
bana " UMUD " dan
bana " SEVGİ " den
bana " HUZUR " dan libas dokuyorsun...
işte o yüzden büyötmek istemedim seni,
Ah çocuk içimdeki minik /MELEK/ olarak hep kal emi !...

13 OCAK 15:33 2016

M E L E K